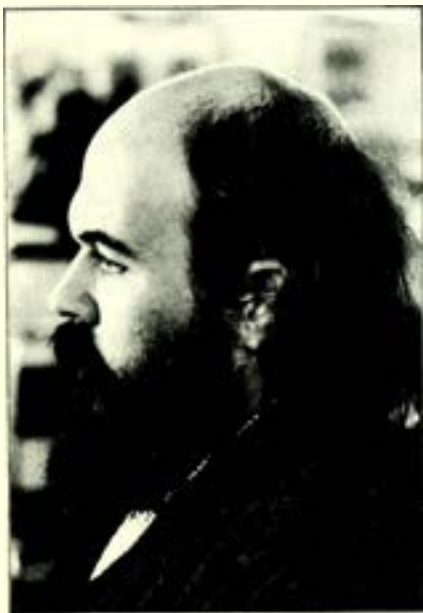

BENET FERRER, CERAMISTA

des de molt jove prengué part activa en totes les manifestacions artístiques d'avançada que estigueren al seu abast i, amb el temps, mostrà un particular interès pels conceptes teòrics propiciadors d'un eixamplament dels horitzons artístics.

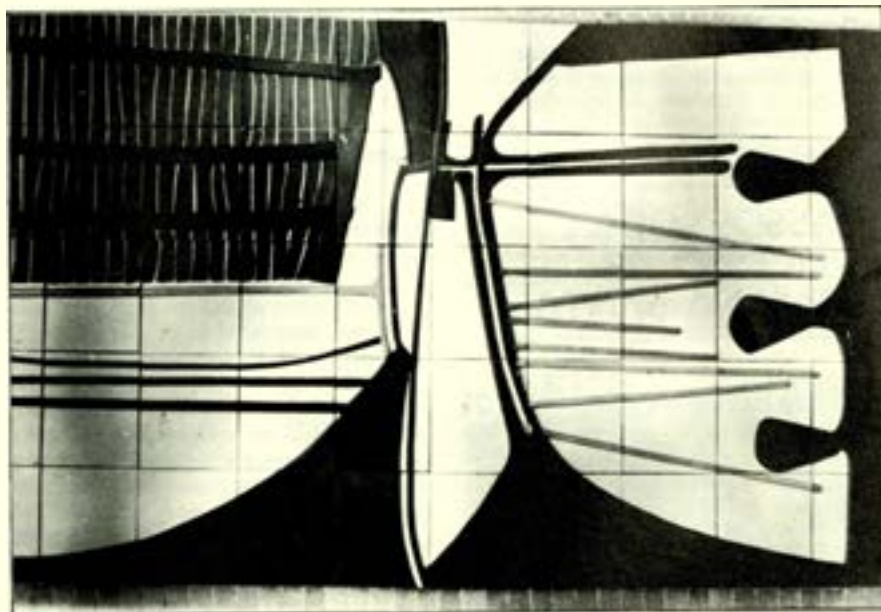
Avui, però, en el recés apaivagador del seu taller, Benet parla de la seva iniciació en el terreny de les arts, i dels homes que l'acomboiaren, amb la bonhomia que el caracteritza i l'aplom que atorga una obra consolidada al llarg de vint anys d'activitat i recerques. Recorda el mestratge de Romà Vallès com a

professor de dibuix; l'amistat encoratjadora d'Alfons Borrell; l'actitud amatent de Llorenç Balsach —el seu primer client— que, en comprar quatre dibuixos a un xicot de dotze anys, l'investí precoçment com a professional...; les teories ultramuntanes i alliberadores d'Antoni Angle; la influència assaonadora de Manuel Duque; l'aixopluc de les exposicions col·lectives dels "Gallots"... Aleshores, Benet dibuixava i pintava al costat dels seus amics, però, tement llur influència abassegadora, decidí d'aprendre una tècnica nova amb Josep M.ª Brull: la ceràmica. I així, a partir de

"A Sabadell tenim una argila que permet escarnir totes les formes".

Marià Burguès.

El fet que la Fundació Joan Miró patrocini a l'Espai 10 una mostra de la producció actual de Benet Ferrer és prou significatiu per a intentar una aproximació a l'obra i a la personalitat d'un artista que, malgrat la seva joventut, s'aferma en una trajectòria verificada al llarg de més de cinquanta exposicions, entre individuals i col·lectives. Format a l'Escola Industrial i d'Arts i Oficis de Sabadell, i a l'Escola Massana de Barcelona —de la qual n'ha esdevingut professor de plàstica i de la tècnica del "batik"—, Benet és un creador inqüestionablement independent i madur que

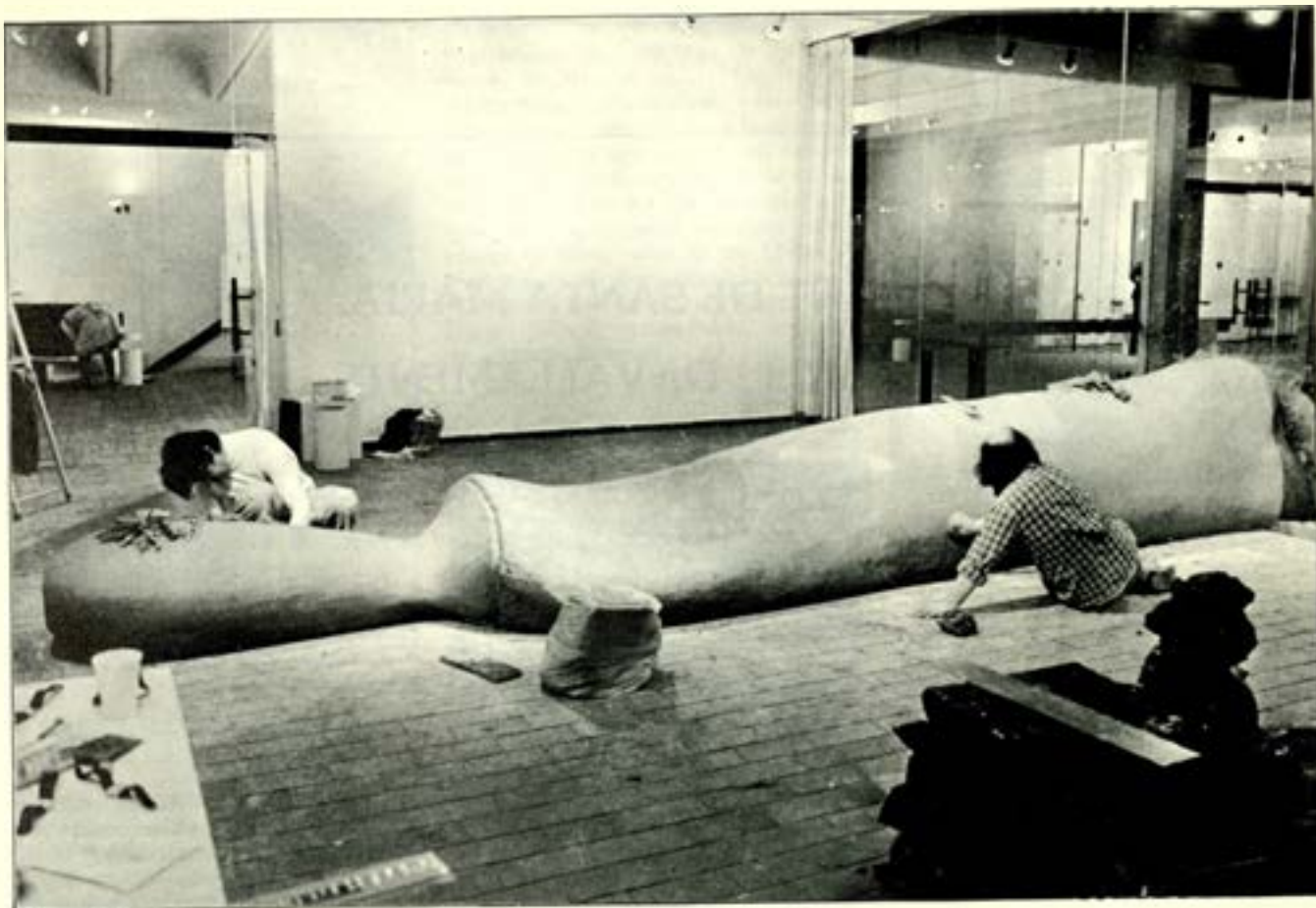

Plafó ceràmic (226x133 cm) (Any 1968)

Es una gentilesa de

INTELECTE
GALERIA D'ART

Verge del Pilar, 125 SABADELL

Moment de la realització d'una peça a la Fundació Miró. -Corró deformat-.
Exposició "F.M.-10, 1980" Març 1980

1961, any de la seva primera exposició individual, que tingué lloc a l'Acadèmia de Belles Arts, Benet conreà aquesta antiquíssima modalitat artística producte de la integració dels quatre elements o "principis fonamentals" simbolitzats per la terra, l'aigua, l'aire i el foc.

Potser influït per l'exemple de Marià Burguès, Benet anomenava les seves peces "terrisses", en lloc de "ceràmica", tant per identificació amb llur vessant artesanal i popular, com per una actitud reverencial vers la creativitat que suposava privativa del "gran art". Amb tot, l'obtenció l'any 1971 del I Premi de la VIII Biennal de Belles Arts de Sabadell l'estimulà a alternar la realització d'obres més o menys convencionals, amb la creació de volums purs i personalíssimes decoracions abstractes concretades en diversos murals ceràmics entre els

quals destacarà, posteriorment, l'instal·lat a Fraga, a l'Autopista de l'Ebre, l'any 1977.

Cal tenir en compte, però, que l'assimilació de la vella tècnica oriental de decoració de teixits anomenada "batik" canalitzà l'abrandament cromàtic de l'artista ver unes composicions plenes de suggestions vitalistes, on els colors pul·lulen com amebes en un magma dens i prolífic. Alliberada, així, del plus de barroquisme, la ceràmica de Benet es despulla progressivament dels aspectes més fàcilment gratificadors en benefici del rigor conceptual de l'obra, tal com veiem en "Capacitat d'una rajola", interessantíssima realització, que data de 1974. A partir d'aquest moment, un seguit d'"objectes de terra cuita": bidons, desembussadors, sabates, motllures, draps, paperines, martells i corrons

demostran que Benet pot "escarnir totes les formes" amb fidelitat entussudada, i subvertir les expectatives més raonables incorporant als seus "objectes" deformacions impossibles i torbadores.

Tal com escriu Jordi Pablo —probablement, el millor intèrpret de Benet— "Caldria valorar tot això, objectes que són el que no són, que signifiquen, en definitiva, una interpretació irònica o barroca, una interpretació en l'ambigüïtat o l'equívoc, que es contraposa a l'engoixa de la racionalitat, linealitat o seriació que defineix l'actual societat occidental, abocada invariablement a una escalada en el consum d'objectes; objectes que no podem arribar a "conèixer" si no és a través de l'art, el joc o l'humor". Tres característiques fonamentals, sens dubte, de la personalitat del nostre ceramista, Benet Ferrer. ■

Es una gentilesa

TOT ART

Sant Pere, 21
Tel. 725 91 06 - SABADELL